

РЕШЕНИЕ

№ 25007

гр. София, 22.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 26.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4253** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на И. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на С., срещу Решение № 41X/28.01.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС – К. Б., с което не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила последващата ѝ молба с вх. № КП-01-178/14.01.2026 г.

По изложените в жалбата съображения се моли същата да бъде уважена. Сочи се, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че са налице нови обстоятелства от съществено значение по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, настъпили след падането на режима на Б. ал А. на 08.12.2024 г. Визира се, че в провинция Д. ал З., мястото на раждане на жалбоподателката, властта и постове са поети от кюрдски формирования, като се излагат твърдения за насилствена мобилизация, дискриминация и риск за арабското население. Поддържа се, че към последващата молба са представени доказателства, относими към личното ѝ положение и това на семейството ѝ, в това число документ от ръководителя на селото, удостоверяващ племенен спор и реална опасност за живота на нейното семейство и семейството на съпруга ѝ, както и международни източници относно актуалната обстановка в С.. Твърди се още, че административният орган е иззел функциите на решаващия орган, като вместо да извърши преценка само относно допустимостта на последващата молба, е обсъдил същата по същество. Навеждат се и доводи за липса на индивидуална преценка, като се сочи, че решението по молбата ѝ и това по молбата на съпруга ѝ са почти идентични по съдържание. По тези съображения се иска отмяна на решението и връщане на преписката за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателката И. А. А. се явява лично и се представлява от адв. Б., който

поддържа жалбата. Сочи се още, че решенията по молбата на чужденката и по молбата на нейния съпруг са почти еднакви, което според защитата означавало формален подход и липса на индивидуална преценка. Посочва, че проведеното интервю е преди смяната на режима, поради което решенията, основани на това интервю, следва да бъдат ревизирани с оглед настъпилата промяна в ситуацията. Моли решението да бъде отменено и преписката да бъде върната за ново произнасяне, включително с провеждане на ново интервю. Жалбоподателката на въпрос на съда пояснява, че семейството ѝ е избягало от Д. ал 3. и се мести на различни места, като живее на палатка и отива там, където към съответния момент е по-спокойно.

Ответната страна не се представлява в съдебно заседание, като по делото е постъпила писмена защита от процесуалния представител на ответника – юрк. Р., с която жалбата се оспорва като неоснователна и недоказана. Твърди се, че Решение № 41X/28.01.2026 г. е постановено при спазване изискванията на ЗУБ. Посочено е, че в хода на административното производство са преценени всички относими факти и обстоятелства, свързани с личното положение на жалбоподателката и с държавата ѝ по произход, като не са установени нови обстоятелства от съществено значение. В тази връзка се поддържа, че правилно е прието наличието на предпоставките по чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ за недопускане на последващата молба до разглеждане по същество. Визира се, че представените материали съдържат обща информация за обстановката в С. и не установяват конкретна и индивидуализирана опасност за жалбоподателката, а документът от ръководителя на селото не удостоверява по несъмнен начин реална и непосредствена опасност за нея. Моли жалбата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД, КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 11.03.2026 г. по отношение на връчване от 04.03.2026 г. е в срок, от адресат с правен интерес, поради което следва да бъде разгледана по съществото ѝ.

По съществото съставът съобрази следното:

Производството пред ответника е образувано по молба с вх. № КП-01-178/14.01.2026 г. /л.87/ от И. А. А., гражданка на С., ЛНЧ [ЕГН], която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

Визирано е, че за първи път молителката е подала молба за закрила с молба вх. № 2926/28.08.2024 г. на РПЦ – Х., като на същата дата е регистрирана като И. А. А., от женски пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданка на С., арабка по народност, мюсюлманка – сунит, семейно положение – омъжена, ЛНЧ [ЕГН]. Личните ѝ данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представила документи за самоличност.

Молителката е в Република България заедно със своя съпруг Х. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], който е регистриран с отделна молба за закрила.

По първата молба за международна закрила е проведено интервю на 31.10.2024 г. /л. 293 и сл./, в което чужденката е посочила, че към момента на напускането ѝ на С. в обл. Д. А. са се водили военни действия между редовната сирийска армия, иранската армия и американската армия. Заявила е, че там все още имало престрелки. Обяснила е, че животът в С. е бил много труден и тежък, а икономическото положение -изключително затруднено, при липса на елементарни условия на живот, включително ток и вода. Допълнила е, че нито тя, нито семейството ѝ са пострадали в резултат на военните действия, но къщата им била разрушена преди две години. Всичко това я мотивирало да напусне С. заедно със съпруга си и да потърсят сигурност в мирна държава. Посочила е, че е подала молба за закрила в Република България, тъй като страната е европейска и желае да живее тук мирно и спокойно със съпруга си. Заявила е още, че не била е арестувана или осъждана в държавата си по произход, не е политически ангажирана и не е имала

проблеми на етническа и религиозна основа.

С Решение № 1693/14.02.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на И. А. А. е отказано да ѝ се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България по чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Решението е било предмет на съдебен контрол пред Административен съд – [населено място], който с Решение № 3377/07.04.2025 г. по адм. дело № 541/2025 г. е отхвърлил жалбата. Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Чуждата гражданка е подала последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-5263/24.06.2025 г. във връзка с твърдени от нея нововъзникнали обстоятелства, касаещи държавата ѝ на произход, личното ѝ положение и опасения за сигурността ѝ. С Решение № 66X/09.07.2025 г. интервюиращият орган в РПЦ – Х., не е допуснал последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е било предмет на съдебен контрол пред Административен съд – [населено място], който с Решение № 1508/13.01.2026 г. по адм. д. № 8156/2025 г. е отхвърлил жалбата.

С последващата молба с вх. № КП-01-178/14.01.2026 г. /л.87/, молителката е заявила, че след падането на режима в С. съществува реална опасност при завръщане в страната си на произход да бъде подложена на преследване от страна на новата власт. Споделила е, че рискът се изразява във възможност за психическо и физическо насилие, както и за наказание поради религиозни или политически причини. Посочила е също, че като част от арабското малцинство в район, намиращ се под контрол на кюрдски сили, би била изложена на допълнителна опасност с оглед напрежението между различните въоръжени формирования, продължаващите сблъсъци и нестабилната обстановка в С.. Изтъкнала е още, че поради започналите от кюрдските военни сблъсъци, както с новите управляващи, така и с Република Турция, кюрдски формирования са навлезли и във вътрешността на страната, включително в района по нейното месторождение. Според нея тези обстоятелства обосновават страх от репресии, насилие и дискриминационно третиране при евентуално завръщане.

Към последващата молба молителката е приложила материали от електронни и медийни източници, отнасящи се до обстановката в Сирийската арабска република след падането на режима. Сред тях са публикации на новинарската агенция „Х.“ /Hawar News, A./, свързвана с Автономната администрация на С. и Източна С. /A./ и със Сирийските демократични сили /SDF/. Представени са и други материали, включително протокол от заседание на Съвета за сигурност на ООН и доклад на Б. относно твърдения за принуда и рекет спрямо сирийски граждани с цел връщането им в държавата им по произход, в превод, изготвен от адвокатска кантора L. ME IN B., [населено място]. Приложен е и документ от ръководителя на селото на чужденката, в който са посочени данни за спор между нейното семейство и семейството на съпруга ѝ – Х. А. Х., както и твърдения, че животът им е бил поставен в опасност.

По отношение на материалите от новинарската агенция „Х.“ интервюиращият орган е отчел характера на източника и е приел, че съдържащата се в тях информация следва да бъде преценявана заедно с останалите данни по преписката, а не самостоятелно. За останалите представени материали, включително протокола от заседание на Съвета за сигурност на ООН и доклада на Б., е посочено, че съдържат обща информация относно положението на сирийски граждани и не установяват конкретни нови факти, пряко относими към личното положение на молителката.

Относно представения документ от ръководителя на селото, в който е отразено наличие на племенен спор между семейството на И. А. А. и семейството на съпруга ѝ, както и твърдения по свидетелски данни за опасност за живота им, органът е приел, че същият не удостоверява по несъмнен начин ново обстоятелство от съществено значение. Посочено е, че документът не

съдържа дата на издаване, поради което не може да се установи към кой момент се отнасят изложените в него данни, нито дали същите са настъпили след приключване на предходното производство.

В оспореното решение е прието от ответника, че няма данни животът на чужденката да е бил в опасност, както и спрямо нея да са предприемани каквито и да било действия, които основателно да предизвикат основателни опасения от преследване или опасност от тежки посегателства по смисъла на ЗУБ.

Във връзка с изясняване на обстановката органът се е позовал и на информационна справка с вх. № МД-02-14/16.01.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС относно актуалната обстановка в С. и състоянието на сигурността в провинция Д. А. и в провинция Х. /л. 65 и сл./. От същата са отчетени данни както за политическите промени след падането на режима на Б. А., така и за продължаващи предизвикателства пред сигурността в отделни райони. Отразени са данни за завръщане на сирийски граждани и вътрешно разселени лица, за предприети мерки по възстановяване и реинтеграция, както и за наличие на инциденти, свързани със сигурността, включително в части от провинция Д. А..

Наред с това органът е приел, че по преписката не са представени доказателства за конкретни действия спрямо молителката или за настъпили след приключване на предходното производство нови индивидуални обстоятелства, които да обосновават различен извод.

С оглед изложеното молбата не е допусната до последващо разглеждане.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО от страна на жалбоподателката са представени становище на ВКБООН, решения на АССГ, както и справка относно С., касаеща общото положение в страната, актуалната политическа и икономическа обстановка, ситуацията със сигурността в провинция Д. ал 3., военната служба, мобилизацията, наказанията и репресиите, както и отношението към алевитите в провинция Д. ал 3..

Видно от представената справка относно С. с вх. № МД-02-155 от 15.04.2026г., страната се намира в преходен период, като след смяната на режима са налице процеси на политическо пренаареждане и институционално изграждане, но същевременно остават рискове за сигурността в отделни райони. Посочено е, че хуманитарните потребности остават критични, инфраструктурата е силно увредена, а значителна част от населението се нуждае от подкрепа. Отбелязано е още, че в различни райони се наблюдават въоръжени инциденти, активност на въоръжени групи, напрежение между местни структури и фрагментиран контрол.

Специално по отношение на провинция Д. ал 3. в справката са отразени данни за сложна и нестабилна обстановка, включително поради разположението на района около р. Е., влиянието на различни сили и наличието на инциденти, свързани със сигурността. Посочено е, че регионът е характерен с наличие на локални напрежения, включително такива между кюрдските сили, местни арабски общности и други въоръжени формирования. В справката се съдържат и данни относно напрежение между Сирийските демократични сили и арабските племенни общности, както и за риск от произволни действия, задържания и мерки, които засягат местното население.

От ответника е представена нова актуална справка с вх. № МД-02-189/14.05.2026 г. относно актуалното положение в С. и в района на Л., както и дали има практика отдел „Криминална полиция“ да издават осъдителни присъди на членове на партия БААС /л. 356 и сл./. Установява се, че С. продължава да се намира в сложен преходен период след управлението на партия БААС и фамилията А.. Отразени са данни за политическа фрагментация, като страната остава разделена между различни сили и местни формирования. Посочено е още, че икономиката е в състояние на колапс и хиперинфлация, като значителна част от населението страда от хуманитарна несигурност, а инфраструктурата е сериозно засегната. В справката са изложени данни за

напрежение и действия на въоръжени групи в района на Л., за статута на руските бази, за наличие на мини и невзривени боеприпаси, както и за създадени механизми за преходно правосъдие. Съдържа се и информацията относно криминалната полиция и присъдите на членове на партия БААС, като е посочено, че присъди не се издават от този орган, а от съдебни органи.

СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА НАМИРА СЛЕДНОТО:

Видно от чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в от ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 -чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. С чл. 33, ал. 2, б. „а“ -„д“ от Директива 2013/32/ЕС държавите членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи.

Въз основа на изложеното се прави извода, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ -интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. „б“ от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба. В тази връзка интервюиращият орган К. Б., със Заповед № РД-05-78/26.01.2026г. председателя на ДАБ л. 75 да извършва действия по ЗУБ, поради което постановеният акт има характер на валиден индивидуален административен акт.

Съдът не споделя довода, че има процесуални нарушения, вкл. съществени такива. Довода, че решението и това на съпруга ѝ -са с идентични мотиви - е несъстоятелен. Предмет на делото е само решението на съпругата, като от друга страна - при наличието на общи факти, вероятно е и да има общи констатации. Следва да се има предвид, че с последващата молба не се установява ново конкретно обстоятелство от съществено значение -било вързано с държавата по произход, било с лично качество на лицето -ответникът обстоятелствено и отново е разгледал причините за напускане на страната по произход на фона на последната ситуация в С. от актуалната справка към момента.

Правилно е прието, че молбата е последваща, за което страните не спорят.

Съдът напълно споделя извода на ответника, че не само трябва да се посочат нови обстоятелства, неразглеждани в същинското производство, но и те следва да са от съществено значение за личното положение на търсещия международна закрила или относно държавата му по произход.

Видно от молбата вх. № КП-01-178/14.01.2026г., лицето изразява основно нежеланието си да се върне в С. предвид бъдещи опасения от новата политическа обстановка. Сочи се, че след падането на режима в С. е подложена на преследване от новата власт, водещо до риск от психическо и физическо насилие, както и че за нея съществува риск като арабка в област, управлявана от кюрдите. Тези твърдения обаче са общи и не съдържат конкретика относно това кога, къде, от кого и по какъв начин спрямо жалбоподателката лично е осъществено преследване или реална заплаха от тежко посегателство. Не са наведени индивидуализирани факти, които да сочат, че именно тя е търсена, заплашвана, задържана, принуждавана към определени действия или поставена под реална и непосредствена опасност.

При първата молба чужденката е заявила, че не е арестувана и осъждана, не е политически ангажирана и не е имала проблеми на етническа и религиозна основа. Посочила е още, че нито тя, нито семейството ѝ са пострадали в резултат на военните действия, като причините за напускането са свързани с тежкия живот, разрушената къща, липсата на ток, вода и елементарни условия. С оглед изложеното -правилно ответникът е преценил, че новите твърдения за опасения от

преследване - следва да бъдат съпоставени с вече заявеното от нея в предходното производство и сами по себе си не представляват нови обстоятелства от съществено значение.

Не се споделя и доводът, че представените материали обосновават задължително допускане на последващата молба до производство по общия ред. Част от тях съдържат обща информация за обстановката в С. и за напрежение в отделни райони, но не съдържат конкретни индивидуализиращи данни относно личното положение на И. А. А.. Правилно е прието от ответника, че материали, касаещи общото положение в страната по произход, могат да бъдат съобразени, но не заместват изискването по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ за нови обстоятелства от съществено значение за конкретния молител.

Също така правилно са обсъдени представените публикации от новинарската агенция „Х.“ /Hawar News, A./, свързана с Автономната администрация на С. и Източна С. и с въоръжените ѝ формирования. Органът е съобразил характера на посочения източник и е преценил, че изложената в тези материали информация следва да бъде ценена съвкупно с останалите доказателства по преписката, а не самостоятелно и изолирано, още повече че не съдържат конкретни индивидуализирани данни относно личното положение на чужденката.

По отношение на представения документ от ръководителя на селото л.96, приложен към последващата молба, в който е записано, че между семейството на жалбоподателката и семейството на съпруга ѝ има племенен спор, конфликти и по свидетелски показания и животът им бил в опасност, СЪДЪТ намира, че правилно ответникът е приел, че същият не може сам по себе си да обоснове допускане на последващата молба. Документът не съдържа дата на издаване, не са изложени конкретни данни относно възникването, развитието и естеството на твърдения спор, нито кога, от кого и по какъв начин е възникнала реална опасност за нея. Не е налице и конкретна връзка между този документ и лично положение на молителката, която да налага извод за ново обстоятелство от съществено значение по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Това декларативно показание от страна на трето лице, е касателно причина, стояща извън кръга на основанията за закрила. Конфликта между семействата на съпрузите - не може да се приеме за ново обстоятелство освен по посочената причина и поради факта, че е несъстоятелен. В интервюто на лицето, при разглеждане на молбата по общия ред на л.293, е видно, че подобно обстоятелство не е било заявено, което навежда на довода на факти и доказателства с оглед процеса.

Не се споделя и доводът за липса на индивидуална преценка само поради твърдяното сходство между решението по молбата на жалбоподателката и това по молбата на нейния съпруг. Действително двете лица се намират в сходна семейна и фактическа ситуация, като са напуснали С. заедно и са заявили сходни основания, свързани с обстановката в страната по произход. Само по себе си сходството в

изложението на мотивите не води до незаконосъобразност на акта, доколкото в оспореното решение са посочени данните за жалбоподателката, предходните ѝ производства, съдържанието на нейната последваща молба, представените от нея материали и конкретните съображения, поради които органът е приел, че не са налице нови съществени обстоятелства.

По отношение на представените в съдебното производство справки за С. следва да се има предвид, че същите съдържат данни както за продължаваща нестабилност и предизвикателства пред сигурността в отделни райони, така и за процеси на политическо пренареждане, възстановяване и дейност на международни организации. Видно е, че провинция Д. ал 3. остава район със сложна обстановка, включително поради наличие на различни сили, местни напрежения и инциденти, свързани със сигурността.

Това обаче не е достатъчно само по себе си да обоснове допускане на последващата молба. Данните касаят общата обстановка в провинцията и не установяват нови обстоятелства от съществено значение конкретно за личното положение на И. А. А.. Не се установява и такава ескалация на насилието в релевантния за лицето район, която да обоснове извод, че всяко цивилно лице, единствено поради присъствието си там, е изложено на реална опасност от тежки посегателства.

Следва да се съобрази и че представеното становище на ВКБООН и решенията на АССГ не установяват сами по себе си наличие на нови обстоятелства от съществено значение за молителката. Решенията на други съдебни състави са постановени по други административни преписки, с оглед конкретните факти по тях, и не обвързват настоящия съдебен състав. Същите могат да бъдат съобразени като част от изложената от защитата теза, но не заместват преценката по конкретната последваща молба.

Съдът намира за правилен извода, че твърденията в последващата молба са общи и бланкетни и не сочат на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителката. Позовава се на променената обществено-политическа обстановка в С., на опасения от кюрдски формирования и на общото положение в провинция Д. ал 3.. Това обаче не представлява достатъчно основание за допускане на последващата молба до разглеждане по общия ред, доколкото липсва конкретна връзка между твърдения риск и личното положение на жалбоподателката.

Също така не може да се приеме, че обстоятелството, че интервюто с молителката е проведено в рамките на първоначалното производство, преди смяната на режима в С., само по себе си налага провеждане на ново интервю и допускане на молбата до разглеждане по общия ред. Предмет на настоящото производство е предварителната преценка за допустимост на последващата молба. При тази преценка органът е бил длъжен да провери дали след приключване на предходното производство са настъпили или са представени нови обстоятелства от съществено значение. Такива в конкретния случай не се установяват.

Следователно съдът намира, че и с оглед новата справка и представените в съдебното производство справки и материали не се установяват такива нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителката или относно държавата ѝ по произход, които да обуславят допустимост на последващата молба. С оглед изложените съображения правилно ответникът е счел, че последващата молба не следва да се допуска до разглеждане по общия ред. Няма нови обстоятелства, които да налагат разглеждането ѝ по този ред.

Показателно е и обстоятелството, че при първоначалното си интервю молителката е заявила, че нито тя, нито семейството ѝ са пострадали в резултат на военните действия, а причините за напускането са били свързани основно с тежките битови и икономически условия и разрушаването на къщата. Следва да се има предвид, че в съдебно заседание на въпрос на съда -същата заявява, че семейството ѝ е избягало от Д. ал 3. и отива там, където е по-спокойно. Това изявление сочи, че в страната има места, където могат гражданите ѝ, макар и при тежки условия на живот, -да се установят. Факта, че собственото ѝ семейство - е предприело подобни действия, без да напусне страната си, сочи че изборът за това на оспорващата е личен с цел по-добри условия на живот. Във връзка и с гореизложеното се прави констатацията, че не се установяват конкретни лични основания, които при връщане на лицето в страната биха поставили живота или сигурността ѝ в опасност.

Следователно -жалбата е неоснователна и трябва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на И. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на С., срещу Решение № 41Х/28.01.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС – К. Б., с което не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила последващата ѝ молба с вх. № КП-01-178/14.01.2026 г.

Решението е окончателно.